

מ"ת 679/09/16 - מדינת ישראל נגד לוטפי קדומי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

מ"ת 679-09-16 מדינת ישראל נ' קדומי
תיק חיצוני: 383401/2016

בפני	כבוד השופטת ענת יהב-שופטת
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	לוטפי קדומי ע"י ב"כ עו"ד אלי ביטון

החלטה

כנגד המשיב הוגשה בקשה למעצר עד תם ההליכים, על פי סעיף 21 א' לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים) התשנ"ו 1966 וזאת במקביל להגשת כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה ונהיגה ללא ביטוח.

ע"פ עובדות כתב האישום נתפס המשיב ביום 1.9.16, בסמוך לשעה 21:19 כשהוא נוהג ברכב ברחוב ההלכה בתל אביב וביחד עמו ברכב עוד 3 נוסעות.

המשיב נפסל מלנהוג ביום 12.4.16 למשך 8 חודשים, כאשר ביום 14.4.16 הפקיד תחליף רישיון נהיגה.

ביום 2.9.16 ובמסגרת מ"י 1485-09-16 שוחרר המשיב למעצר בית מלא בתנאים מגבילים.

המבקשת, מבקשת להותיר את המשיב בתנאי מעצר אלו, הסנגור מבקש לשחרר אותו.

אין מחלוקת בין הצדדים באשר לקיומן של ראיות לכאורה, בשלב זה של הדיון בעניינו של המשיב.

לפיכך ולאחר בחינת הראיות בתיק החקירה הנני קובעת, כי קיימות ראיות לכאורה ומכאן אף קיימת עילת מעצר בעניינו של המשיב.

ב"כ המשיב טוען אך ורק לגבי המסוכנות והאפשרות לשחרר את המשיב.

ב"כ המשיב סומך בקשתו, תוך שהוא עומד על כך, כי למשיב רישיון נהיגה פלשתינאי, אשר הינו תקף כרישיון נהיגה ישראלי, אלא שיש צורך לקבל אישור של מפקד המחוז, לכן, כך לטענתו, מדובר בעבירה מזו אשר הורשע ונפסל, ומבקש להתחשב בכך, ואף ליתן שהות לצורך ביטול אותו פסק דין מוטעה על מנת לבטל את הפסילה אשר הושתה עליו שלא כדין ולחומרה.

בנוסף מסביר את נסיבות ביצוע העבירה, כאשר מצביע על עובדת היות אשת המשיב בחודש השביעי להריונה, כשהוא מפנה לעדותו של המשיב שם העיד שלא חשה בטוב ולכן נלחץ והוצרך להזדרז ולקחת אותה לבדיקה בבית החולים בוולפסון.

מוסיף שמדובר באדם נומטיבי, המנהל את שגרת יומו ללא ביצוע עבירות, לביסוס וחיזוק טענה זו מפנה לעובדה שלאחר יומיים מקבלת גזר הדין הפוסל אותו, הגיע באופן עצמאי למזכירות בית המשפט והפקיד תחליף רישיון.

לאור כל זאת, טוען לאי מסוכנותו של המשיב, או לפחות למסוכנות ברמה נמוכה, כזו אשר יש לשחררו מן התנאים המגביבלים שהושתו עליו.

ב"כ המבקשת מפנה לעובדות בכתב האישום, לעובדה שהמשיב ידע על דבר הפסילה ועובדה זו לא מנעה ממנו מלעלות על ההגה, כמו כן, היפנתה לעבר הפלילי של המשיב, לסוג העבירות אשר כוללות אף הרשעות בגין הפרת הוראה, מבקשת להותיר את המשיב במעצר בית מלא, כאשר לטענתה זהו הרף התחתון אשר יש בו כדי לאיין את מסוכנותו.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים נחה דעתי, כי התנאים אשר נתון בהם המשיב הינם תנאי מעצר אשר יש בהם לאיין מסוכנותו לשלב הזה.

איני מקבלת את טענת המשיב כי הפסילה אשר ניתנה ובגינה ביצע את עבירת הנהיגה בזמן פסילה בטעות יסודה, שכן המשיב הפקיד תחליף רישיון וידע על דבר הפסילה וגם ידע כי פסילה זו ניתנה בהעדר רישיון נהיגה ישראלי וכי הוא חשוב כבלתי מורשה. כך אף עולה מגזר הדין אשר ניתן באותו היום כאשר אף נרשם, כי לו התייצב לדיון הייתה התביעה עותרת לרכיב של מאסר על תנאי (ראה בתת"ע 753-01-16 מיום 12.4.16 בעמ' 1 ש' 19-24).

מכאן, שהמשיב ידע על חומרת הנהיגה בלא שהיה לו רישיון שכזה, ואף ידע שנהיגה נוספת בהעדר רישיון, יכולה לחשוף אותו לבקשת מאסר מצידה של הרשות האוכפת, כפי שנטען כבר.

איני מקבלת אף את טענת ב"כ המשיב אשר מבקש להבין, כי בקשתו לביטול פסק דין תתקבל ואף לא יושת על המשיב עונש של פסילה, זאת מן הטעם כי גם אם למשיב יש רישיון נהיגה פלשתינאי, הרי שלפי הנתונים בתיק הרישיון הוצא רק בשנת 2014, בנוסף אף רישיון זה אינו פג תוקפו, ואין בכך כדי לתת מענה ורשות למשיב לנהוג בתוך תחומי ישראל.

אבל ובעיקר, אין באלה כדי להפחית את מסוכנותו של מי אשר יודע שזה לא מכבר נפסל לתקופה ארוכה, כשהוא יודע שמדובר בעבירה חמורה ואין בזה כדי למנוע ממנו ומלהרתיעו לשוב ולנהוג ברכב כשהוא מסיע עמו עוד 3 אנשים, המשיב הוכיח לכאורה שאין מורא החוק עליו ואין בהוראת בית המשפט כדי למנוע ממנו מלשוב ולנהוג.

בעניין זה, אני מסופקת בדבר העילה אותה סיפק המשיב בדבר נחיצות אותה הנסיעה, הן משום שמי אשר סר למרות החוק, ומאידך חרד לגורל אשתו היה מזדרז ומסיע אותה לבית החולים הקרוב לבית מגוריו, ולא נוסע לבית חולים מרוחק, בוודאי לא כשהוא נוטל עמו עוד שתי נשים- לא כך, מתנהג מי שחרד, כמו כן, לא ראיתי שהמשיב סיפק נימוק זה מיד ובסמוך לתפיסתו, שם אמר בתגובה: "אני מקווה לגמור עם זה כמה שיותר מהר", רק לאחר כשעה ובחקירתו הסביר כפי שהסביר.

למעלה מן הצורך אומר כי גם אם הייתי מקבלת זאת, הרי שהפתרון בנהיגה בזמן פסילה תוך סיכון אשת המשיב ושתי נשים נוספות אינו מתקבל כלל ועיקר והיה עליו להזמין מונית או לפנות את אשתו באמבולנס.

בחינת עברו התעבורתי של המשיב מעלה כי בעברו 2 הרשעות קודמות אשר ביצע כבלתי מורשה: אי ציות לתמרור עצור, ונהיגה ללא רישיון נהיגה כלל (עבירות משנת 1015 ו- 2016).

בעברו הפלילי- אשר כבר עתה יאמר, כי הרשעתו האחרונה הייתה בשנת 2011, ישנן הרשעות רבות מאוד בעבירות רכוש- כקטין, אולם גם הרשעות רבות כבוגר בתחום הסמים ו-2 הרשעות אחרונות בגין הפרות הוראות חוקיות. אין זאת אלא שאדם זה אשר בעבר פעל בניגוד למוטל עליו, שב נמבצע עבירה אשר בגינה הושע רק מס' חודשים קודם לכן- מוכיח כי לא ניתן לתת בו אמון בשלב הזה.

על מנת לשחרר את המשיב ללא כל תנאים או בתנאים הפחותים מאלה אשר מצוי בהם, על המשיב להוכיח כי הוא ראוי לאמון הכרוך בכך. בהתנהלות המשיב עד כה, שיש בה משום זלזול וחוסר שיקול דעת, חוששתי כי המשיב אינו משכיל לדלג על משוכת האמון.

לנוכח האמור לעיל ובטרם תינתן החלטה סופית בבקשה, יש מקום, בנסיבות העניין, להורות על הגשת תסקיר מעצר על פי הקבוע בסעיף 21א' לחוק.

החלטה זו הינה החלטה ביניים, בעניין תנאי שחרורו של המשיב ולנוכח האמור לעיל ובטרם תינתן החלטה סופית בבקשה, יש מקום, בנסיבות העניין, להורות על הגשת תסקיר מעצר על פי הקבוע בסעיף 21 א' לחוק, שלפיו יבדוק שירות המבחן את נסיבותיו האישיות של המשיב, משמעות מעצרו וימליץ ככל שיש בידו לעשות כן על חלופות מעצר ו/או תנאים מיוחדים לשיחרורו של המשיב בערובה והפיקוח עליהם, לרבות לאפשר למשיב להתפרנס.

לפיכך ומכל האמור הנני מורה על המשך שהותו של המשיב בתנאי מעצר הבית והערבויות כפי שהוטלו עליו ביום 2.9.16 עד להחלטה אחרת.

הנני קובעת להמשך דיון, לאחר קבלת תסקיר מעצר, ליום 25/09/2016 שעה 11:30.

המשיב מוזהר בחובת התייצבות.

מוסבר למשיב כי בית המשפט החליט ליתן בו אמון בזו הפעם, אך אם יפר את האמון שניתן בו ויפר תנאי מתנאי השחרור, יכול ויעצר עד לתום ההליכים נגדו.

ניתנה והודעה היום ח' אלול תשע"ו, 11/09/2016 במעמד הצדדים.